

7	כִּי -إِنَّ-	בְּרַב رَأَيْتَ	חִלְמוֹת ظَلَمَ	וְהַבָּלִים الْفَقِيرِ	וְדַבָּרִים وَنَهَبَ	הַרְבֵּה الْحُكْم	כִּי وَالْبِرِّ	אֶת- فِي-	הַאֲלֹהִים الإِلهِيم	יֵרָא: لَا-
		H7230	H2472	H1892	H1697		H0853	H0430	H3372	

אלה. אחש ולכן אלקאם. וכתרה ואלבאטיל אלחאמ כתר מן זלכ לآن

8	אִם- وَمَنْعَةٌ	עֵשָׂק الْأَرْضِ	רֶשׁ فِي-	וְזָזָל الْكُلِّ	מִשְׁפָּט هِيَ	וְצָדֵק مَلِكٍ	הַרְאָה لِلْحَقْلِ	בְּמַדִּינָה يَعْبُدُ	אֵל- —	תְּתַמָּה —	עַל- —	תַּחֲפֹץ —
		H6233	H7326	H1499	H4941	H6664	H7200	H4082	H0408	H8539		H2656
	כִּי —	נְבִיָּה —	מֵעַל —	נְבִיָּה —	שִׁמְר —	וּנְבִיָּהִים —	עֲלֵיהֶם: —					
		H1364	H1364	H1364	H8104	H1364						

פוקהמא. ואלעלי ילאחז, עאלבא אלעלי פוק לآن אלמר, מן רתרע פלא אלבאד, פי ואלעדל אלחק ונרע אלפקר זלמ ראית לآن

9	וַיִּתְרוֹן الَّذِي-	אֶרֶץ يُحِبُّ	בְּכָל الْفِضَّةَ	[היא] -لَا-	(הוא) يُسَبِّعُ	מִלֶּךְ بِالْفِضَّةَ	לְשָׂדָה وَالَّذِي-	נַעֲבָד: يُحِبُّ
	H3504	H0776	H3605	H1931	H1931	H4428	H5647	

אלחקל. מן מחדומ אלמלכ ללכל. אלרזש ומנפעה

10	אֱהָב عِنْدَمَا-	כֶּסֶף تَكْثُرُ	לֹא- الْخَيْرَاتِ	יִשְׁבַּע يَكْثُرُ	כֶּסֶף أَكْلُوهَا	וּמִי- وَمَا-	אֱהָב فَائِدَةٌ	בְּהֶמוֹן لِصَاحِبِهَا	לֹא إِلَّا-	תְּבוּאָה رُؤْيَةٌ	גַּם- عَيْنَيْهِ	זָה —	הַבָּל: —
	H0157	H3701	H7646	H3808	H3701	H4310	H0157	H3808	H3808	H8393	H1571	H2088	H1892

באטל. איהא זדא דחל. מן ישבע לא אלרוע יחב ומן אלפצה, מן ישבע לא אלפצה יחב מן

11	בְּרִבּוֹת خُلُوْ	הַטּוֹבָה نَوْمُ	רָבוּ الْعَامِلِ	אוֹכְלֵיהָ إِنَّ-	וּמֵה- قَلِيلاً	כִּשְׂרוֹן أَوْ-	לְבַעְלֵיהָ إِنَّ-	כִּי كثيْرًا	אִם- يَأْكُلُ	[ראית] وَالشَّيْءِ	(ראות) لِلغَنِيِّ
	H0398	H4100	H3788	H1167		H7212	H1167	H7212	H7212	H7212	H7212

עיניו:
לא-

בעיניו; רויטיה ללאחביה מנפעה ואי יאכלונהא, אלדין כתר אלחירא כתר לזא

12	מְחוּקָה يُوجَدُ	שְׁנֵת سُوءِ	הַעֲבָר مَوْلَمُ	אִם- رَأَيْتُهُ	מַעַט تَحْتَ	וְאִם- الشَّمْسِ	הַרְבֵּה الغنى	יאכל مَحْفُوظٌ	וְהַשְׁבַּע لِصَاحِبِهِ	לְעֵשִׂיר لِسُوּئِهِ	אֵינֶנּוּ —	מִנִּיחַ —
	H4966	H8142	H5647	H4592			H0398	H7647	H6223	H0369	H3240	

לוֹ לְיִשְׁרוֹן:
—

[H3462](#)

ינאם. חתי יריחה לא אלגני וופר כתירא, או קלילא אכל לן חלו, אלמשתגל נומ

13	יֵשׁ وَيَفْتَى	רְעָה ذَلِكَ-	חֹזְלָה الغنى	רְאִיתִי يَشْغَلُ	תַּחַת سَيِّئِ	הַשְׁמֵשׁ وَيَلِدُ	עֵשֶׂר أَبْنَا	שְׁמוֹר وَلَيْسَ	לְבַעְלִיו بِيَدِهِ	לְרַעְתּוֹ: شَيْءٌ
	H3426		H7200	H8478	H8121	H6239	H8104	H1167		

לזררה. לאחביה מצוענה אלרוע אלשמס: חתי ראיתו חייח שר יועד

14	וְאָבָד كَمَا-	הַעֲשֶׂר خَرَجَ	הַהוּא مِنْ-	בְּעֵינַי بَطْنِ	רַע أُمِّ	וְהוֹלִיד عَزِيَانًا	בֶּן يَرْجِعُ	וְאִין لِيَذְهَبَ	בְּיָדוֹ كَمَا-	מְאוּמָה: جَاءَ
	H0006	H6239	H1931	H6045		H3205	H0369	H3027	H3972	

שי. עיידו. ומה אבנא ולד תמ סי, באמר אלרוע תלכ פהלט

15 כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשָׂבָא וּמְאוּמָּה לֹא- יִשָּׂא בְעַמְלֹו וְהֵדָא אֵיכְּזָא מוּלְמוּ סוּעָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשָׂבָא וּמְאוּמָּה לֹא- יִשָּׂא בְעַמְלֹו

שְׂוֹלֵה בְּרוּ:
 הַלְּדִי-
 יַעֲמַל
 H3318 H3027

ידה.في به فيذهب تعبہ من شيئاً يأخذ ولا جاء، كما ذاهبا يرجع عريانا أمه بطن من خرج كما

16 וְגַם- זֶה רָעָה חוֹלָה כָּל- עֲמֵת שָׂבָא כֵּן יִלְךָ וּמֵה- יִתְרוֹן לוֹ שִׁיעָמֹל אֵיכְּזָא מוּלְמוּ סוּעָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשָׂבָא וּמְאוּמָּה לֹא- יִשָּׂא בְעַמְלֹו

לְרוּחַ:
 —
 H7307

للريح؟تعب للذي له، منفعة فأية يذهب، هكذا جاء كما شيء كل في رديئة، مصيبة أيضا وهذا

17 נָם כָּל- יָמָיו בְּחִשְׁדָּא יֵאכֵל וְכַעַס הִרְבָּה וְחִלּוֹן וְקַצְרָא: הָא הַלְּדִי- רָאִיתֵהּ אֲנָא חַיִּדְּ הַלְּדִי- הוּא- יֹאכֵל חֲמִילָא אֲנָא חַיִּדְּ הַלְּדִי- הוּא- יֹאכֵל חֲמִילָא

وغیظ.حزن مع كثيرا ويغتم أظلام، في أيامه كل يأكل أيضا

18 הִנֵּה אֲשֶׁר- רָאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר- יָפָה לְאֶכּוֹל- וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת שׂוֹבָה בְּכָל- אֵיכְּזָא מוּלְמוּ סוּעָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשָׂבָא וּמְאוּמָּה לֹא- יִשָּׂא בְעַמְלֹו

וְעַמְלֹו נְסִיבָהּ שִׁיעָמֹל תַּחַת- הַשָּׁמַשׁ מִסְפָּר יָמָיו- הָא הַלְּדִי- רָאִיתֵהּ אֲנָא חַיִּדְּ הַלְּדִי- הוּא- יֹאכֵל חֲמִילָא אֲנָא חַיִּדְּ הַלְּדִי- הוּא- יֹאכֵל חֲמִילָא

כִּי- הוּא חֶלְקוֹ:
 —
 H1931

الله أعطاه ألتی حیاته أيام مدة أشمس تحت فيه يتعب ألتی تعبہ كل من خيرا ويرى ويشرب الإنسان يأكل أن حسن: هو ألتی خيرا، أنا رأیتہ ألتی هوذا نصیبہ.لأنه إياها،

19 נָם כָּל- הָאֲדָם אֲשֶׁר נָתַן- לוֹ הָאֱלֹהִים עוֹשֶׂר וְנִכְסִים וְהַשְׁלִישׁוֹ לְאֶכֶל מִמֶּנּוּ לֹא- לֹא- גְבִירָא יִזְכָּר אֵת אִיָּאם חַיָּתֵהּ לְאֵן אֱלֹהִים יִשְׁעֵלָה בְּפִרְחָא בְּפִי

וְלִשְׁתּוֹת אֶת- חֶלְקוֹ וְלִשְׁמַח בְּעַמְלֹו זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא:
 —
 H5375 H0853 H8055 H5999 H2090 H4991 H0430 H1931

الله.عطية هو فهذا بتعبہ، ويفرح نصیبہ، ويأخذ منه، يأكل حتى عليه وسلطه ومالا غنى الله أعطاه إنسان كل أيضا

20 כִּי לֹא הִרְבָּה יִזְכָּר אֶת- יָמָיו חַיָּתֵהּ כִּי לֹא הִרְבָּה יִזְכָּר אֶת- יָמָיו חַיָּתֵהּ כִּי לֹא הִרְבָּה יִזְכָּר אֶת- יָמָיו חַיָּתֵהּ

قلبه.بفرح ملهيه الله لأن كثيرا، حیاته أيام یذكر لا لأنه